

ZADRUGAR

Glasiilo „Nabavljalne zadruga uslužbencev drž. železnic v Sloveniji“ v Ljubljani VII

Izhaja vsakega prvega v mesecu. = Naročnina letno za nečlane Din 18.—. = Posamezna številka stane Din 150. = Dopisi in reklamacije naj se pošiljajo na upravni odbor N. Z. U. D. Ž. Ljubljana VII.

'Ali smo zadrugarji?

Zadružništvo je ona oblika gospodarstva, ki sloni le na temelju vzajemne pomoči gospodarsko slabih, ki zidajo in računajo na mogočno čustvo ljubezni do bližnjega, kakr zida individualizem na sebičnost poedinca.

Da je boj za obstanek pri ljudeh ravno tako kakor pri živalih, vsemogočen zakon narave, je dokazano, vendar je pa tudi reš, da poleg boja za obstanek, velja v prirodi še mogočnejši zakon, zakon vzajemnosti v človeški družbi, ki je še bolj pomemben, kot prvi.

Zadruga je organizacija, ki ima namen privedi zakon vzajemnosti do popolne veljave.

Za uspešnost njenega delovanja ni merodajen samo gospodarski uspeh, ampak največ moralni uspeh, ki se meri po tem, v koliki meri se je zadrugi posrečilo, odgojiti svoje člane k skupnosti, k delu za skupnost in v koliko so se člani naučili podrediti svoje osebne koristi skupnim koristim zadruga in v koliko so pripravljeni žrtvovati za koristi skupnosti in ali smatrajo to žrtvovanje za svojo zadrugarško dolžnost.

Vzgoja članov za skupnost in požrtvovalnost, vzgoja k prijateljstvu in ljubezni, mora biti za zadrugo bolj pomembna, kakor pa čisto gospodarska naloga, stremeti za dobičkom.

Danes so časi, ko lahko trdimo, da je krenila človeška družba na stranpota.

Ali je sebičnost nastopala kedaj tako v vsej svoji nagoti kot danes?

Ali so bedni in slabi kedaj stezali roko za pomočjo, kot se to vrši danes?

Čim manj je vreden denar, temvečja pohlepnost vlada.

Samo za eno ni škoda dnarja; za uživanje in razkošje.

Dobičkaželjnost, sebičnost in slast po uživanju so tista stranpota, na katero je krenila današnja človeška družba.

Ali nima zadružništvo nalogo in vzvišen namen, da jo vodi nazaj na pravo pot, na pot dela in požrtvovalnosti.

V tej nalogi leži oni veliki moralni pomen zadrug, ki mora prednjačiti pred gospodarskim uspehom.

Zato mora zadruga, povsod ob vsaki priliki, odločno povdarjati, prvotna in temeljna načela zadružništva, vzajemnosti in skupnosti.

Vprašati se moremo sedaj, ali smo vršili to nalogo, tako vestno in točno, kot jo predpisujejo načela zadružništva?

In, ali smo sploh sposobni vršiti to sveto zadružno misijonsko delo?

Kdor ima količkaj upogleda v naše zadružno gibanje, bo uvidel, da smo tudi zadrugarji krenili precej v stran na pota, po kateri koraka današnja človeška družba.

Kako bore malo smo doprinesli žrtev za koristi skupnosti, kako bore malo smo se ozirali na vzvišena načela ljubezni do bližnjega in vzajemnosti, kadar se je šlo za osebne koristi poedinca, ki jih ali nismo znali ali hoteli podrediti koristim skupnosti.

Stranpota človeške družbe so bila močnejša kot klic poedincev, k delu za skupnost.

Dobro in koristno je, da spoznamo svoje napake, ker le v samospoznanju priremo do poboljšanja.

Poedinec naj ne velja nič, moč skupnosti naj zavladá v nas, da nas prešine k požrtvovalni zavesti do skupnosti za splošno korist.

Delna upoštevanja teh načel so nas privedla navzlic vsem drugim slabostim do precejšnjega zadružniškega razvoja, kaki bi pač bili uspehi, če bi bilo naše upoštevanje teh načel popolno.

Ni še vse zamujeno! Zarotiti se moramo, da bomo v bodoče zvesto vršili dolžnosti in naloge zadružništva, s požrtvovalnjem, za koristi zadrugarjev in za koristi splošnosti one človeške družbe, ki koraka danes še na stranpotih.

Zmožni smo še za to apostolsko delo in če bomo to zmožnost pokazali tudi v dejanjih, bomo lahko rekli, da smo pravi in iskreni zadrugarji.

Zadružni ideal.

Zadružno gibanje navaja ljudi k samo upravljanju svojih zadev. S tem delom vzbujamo v ljudeh zavest, ki jo moramo smatrati kot temelj v svojem zadružnem gibanju.

Ako že razširjamo zadružni ideal enakosti in bratstva manjka še tretje, to je svoboda.

Svoboda pa je mogoča le tam, kjer se veli, okleni se izključno zadruga, odstrani vsako sebičnost, svoje blagostanje podreduj koristim splošnosti.

Potrđiti moramo, da je naše gibanje, čeravno skromna, vendar mogočna demonstracija, za velik pomen človeške svobode.

Dočim drži država svoje državljane skupaj s silo, obstoja zadruga le iz dobre volje svojih članov, ki so ji prostovoljno in z ljubeznijo vdani.

Zadruga tudi zato zasluži brezpogojno ljubezen, ako udejestuje svoje zadružne ideale.

Človeška družba se mora tako organizirati, da potom svojih zadrug, ki temeljijo na svobodi in prostovoljnem zdrženju, lahko doseza najrazličnejše namene (socialno zavarovanje, vzgoja, zdravstvo itd.).

Zato pa mora zadrugarjevo stremljenje iti vedno in dosledno po poti, da zahteva izvrševati te naloge od strani zadružništva.

V zadrugarju poedincu se mora porajati zavest, da je važen član zadružništva, ki je in ki ima v sebi sposobnost, da ustanovi novo in sicer boljše človeško družbo.

Zadružništvo ima, ako je dobro razvito lahko v sebi moč, da zgrabi dušo ljudi s svojim idealom »izpolnjevanja dolžnosti«.

To izpolnjevanje dolžnosti, pa budi v nas samih spoznanje, da služimo samim sebi s tem, ako služimo drugim.

V tem pa tudi obstoji pravo zadružno načelo, ki je praktično in idealno.

Zadružništvo nas dela sposobne, da svoje človeške zadeve, tako urejamo, da pri tem prevladuje načelo pravičnosti in da postane svet prijaznejši in boljši.

Glavna naloga zadružništva leži pač v tem, da organizira gospodarsko in social-

no življenje človeške družbe tako, da bo nudilo, če ne nam samim, pa vsaj našim potomcem, bodočim generacijam, boljše in človeka bolj vredno življenje.

Končni cilj celokupnega zadružništva in njegovega dela mora biti višje in boljše življenje vsega ljudstva.

Neobhodno potrebna nam je nova družba, ker je staro, na golem kapitalizmu slo- neče gospodarstvo doigralo.

In ravno požrtvovalni in zavedni za- drugarji, so oni pionirji, ki naj zgradijo novo družbo.

V zaupanju na zmago dobrega v člo- veku, oznanjamo evangelijske skupnosti.

Etični pomen zadružništva.

Tembolj, ko se človeška družba dife- rencira, tembolj, ko se dela delo, tembolj je kompliciran ustroj gospodarstva člove- ške družbe in delitev dela pomenja napre- dek.

Radi kompliciranosti gospodarskega ustroja človeške družbe izrabljajo položaj oni, ki imajo veliko gospodarsko moč tako, da gospodarski napredek prinaša dobiček le poedincem, ljudstvo pa živi kljub na- predku čimdalje slabše.

Za blagostanje ljudstva, gospodarski in tehnični napredek, še ne prinašata zbolj- šanja, ako ni za obče blagostanje dan glav- ni pogoj socialne pravičnosti in take soci- jalne vesti.

Samo pod takimi pogoji bi bila dana možnost, da bi sadovi gospodarskega na- predka služili koristim splošnosti in ob- čem blagostanju.

In tudi, če smo optimisti, in verujemo v moralni in etični razvoj vzporedno s teh- nično gospodarskim napredkom, vendar ne moremo priznati poedincu ali razredu sposobnosti, da bi bil objektiven sodnik, v lastni stvari, ki naj bi meril na podlagi svoje socialne vesti sam sebi pravico.

Treba je višjega foruma. Ta višji fo- rum je organizacija, ki je ustvarila celo- kupnost, splošnost koristi nad poedincem in njegovimi koristmi, ki po svoji ustavi izključuje pristranost in izkoriščanje, ki zavaruje enakopravnost.

Taka organizacija s tako ustavo je za- druga.

Funkcionarji zadruga imajo zadrugo po predpisih po pravilih, ne v svojo, pač pa v korist celokupnosti, v korist vseh svo- jih članov.

S takimi organizacijami onemogočujemo sebičnost in brezobzirnost poedincev v škodo bližnjega in v škodo skupnosti.

Vpregli smo z njeno sposobnostjo nje- ne sile v korist celokupnosti.

Zato morajo veljati v zadružništvu ista moralna in etična načela tudi za poedince.

Proti načelu sile, je zadružništvo po- stavilo načelo pravičnosti, proti egoizmu ljubezen do bližnjega in vzgojo za skup- nost in solidarnost.

Ta načela uveljavlja zadružništvo do poedincev. V tem se pravo zadružništvo bistveno loči, od gospodarskih in stanov- skih organizacij bojnega značaja, ker edi- no ta pot in način vodita k boljšemu soci- jalnemu življenju.

(Nadaljevanje prih.)

Termini.

Pretekli mesec je bilo nekaj pritožb radi površne postrežbe, člani so morali predolgo čakati itd.

To smo že vnaprej vedeli, da bo do tega prišlo.

V začetku leta 1922 smo uvedli termi- ne za nakupovanje.

Pri ogromnem prometu, ki ga imamo se mora uvesti nekak red.

Prodati mesečno ca 80.000 kg špece- rije v eni prodajalni, to ni malenkost, ne za naš aparat — in ne za člane, da pridejo na vrsto.

Vsa prizađevanja, da bi prišli do re- da, po katerem bi se člani vsaj v glavnem zvrstili, so bili zaman.

Uvedli smo zato takozvane pribitke, ako je prišel kdo izven termina.

S tem šele smo pravzaprav uvedli brez hrupa določene termine.

Nova struja je bila proti temu, starejša je bila preglasovana — in pribitki so od- pravljeni.

Kadar pride član, dobi — in če ni nje- gov termin, — naj se ga vrže ven — tako se nam je nasvetovalo. Če bo prišel dva- krat zastoj, se bo že naučil reda. Nasvet ni drag — samo to niso povedali, kdo naj meče ven, koliko rediteljev nam bo treba, da razporedijo stranke, da pridejo res pravi na vrsto, in da mogoče ne ostane ne- postrežen oni, — ki ima ravno svoj ter- min.

Že več kot polovico članov se ne drži več termina — vse se nabere takoj po pr- vem in če bo šlo tako naprej — bo vedno več pritožb.

Je navsezadnje stvar članov, kako si to uredijo in želijo.

Opozorimo pa, da tako ne more iti naprej.

Ako se še niso člani dovolj uverili — sicer lahko nadaljujemo — brez terminov ali osobje je treba pomnožiti za 4 do 5 lju- di več za prve dni meseca.

Ker blagajničarke in tudi skladiščno osobje so navsezadnje le ljudje.

Seveda je treba vse to osobje plačati za 30 dni meseca in ne samo za 5 dni.

To bi bilo šele zapravljalnost — po ne- potrebnem bi se zmetalo letno najmanj 45 tisoč Din za upravno osobje ali za redite- lje.

Zato prosimo člane za mnenje, kaj naj naredimo, da bo poceni, malo osobja, in da bodo v kljub temu vsi odjemalci točno in dobro postreženi.

Ampak prosimo za stvaren predlog, za sistem, ki se bo lahko v praksi uveljavil, in ki bo držal za vse razmere; način, da ne bo ne prerekanja, ne hrupa in ne »ven metanja«. — Ker to se ne sklada s princi- pom zadruga.

Glede discipline opozarjamo člane na članek v »Slovcu« z dne 22. dec. t. l. »Amerikanska disciplina«.

Navaden razglas zadostuje, da se od- reče prebivalstvo posamezne zvezne drža- ve, n. pr. avtomobilskih izletov, ali da jedo samo črn kruh itd. Disciplina Amerikan- cev, njih smisel za red in skupnost je pri- vedla državo do tako visokega blagostanja.

Vprašanja in odgovori.

G. S. Neki član se mi je pritožil, da je v zadrugi mast dražja kot zunaj, — koruza ni nič cenejša kot drugod.

Dalje smo proti vsem tem fondom, ki ste o njih pisali — dajte nam rajše živež cenejši.

Odgovor: Mogoče je dotični član za- menjal ameriansko in domačo mast.

Domača mast, ki jo prodajamo, je iz Beograda, od srbijanskih prašičev, ki so precej podobni po kakovosti kranjskim.

Taka mast je za 25 odstotkov boljša in bolj izdatna od amerianske. Po kako- vosti bi morala veljati domača mast 40 Din, ako je amerianska po 32 Din.

Domača mast stane v Ljubljani 39 do 40 Din, — amerianska je seveda cenejša.

Ako se računa precejšnji kalo pri masti — ker se mast vpije v sod — na- dalje se mora dati od tega tudi 2 odstotka dividende — ne krije zadruga pri masti svojih stroškov.

Cena koruze: Kоруza in kоруza je različno. Nova, posušena kоруza ali stara, defektna — je gotovo cenejša kot ona, ki smo jo prodajali zadnji mesec — v Banatu, morda tudi tu.

Priznati moramo, da zasluži zadruga pri korusi precej — in je to pravično.

Zadnjič smo obrazložili, s kakimi po- stotki, pribitki mora zadruga računati.

Pri nekaterih predmetih, n. pr. pri masti ne zasluži toliko, da krijemo stroške, ki se morajo drugod nadoknaditi.

Oni, ki redi par prašičev lahko plača te razlike — njemu se ne pozna, in se tudi ne upira.

Drugemu, ki nima nikakega drugega dohodka, kot svojo plačo — se pa le pozna — kar plačuje mast cenejše.

Glede odprave vseh fondov, kot dobrotvorni, posmrtninski fond — ne moremo ničesar ukreniti.

Vezani smo na pravila, uredbo in sklepe občnega zbora.

Večina pa se je izrekla za posmrtninski fond — in po tem se ravnamo.

G. W. Kočevje. Po proggi se širijo vesti, da je dal upravni odbor 2000.— Din podpore Glasbenemu društvu železničarjev. Ali je upravni odbor v to upravičen?

Odgovor: O tem se je sklepalo, — drugo jutro že se je raznesla ta vest po dolenjski proggi, — ni pa dostavil raznašalec teh vesti tudi utemeljitev tega sklepa.

Abstrahiramo vse nazore o zadružništvu in o kulturi.

Na podlagi čl. uredbe mora zadruga ustanoviti rezervni, dobrotvorni in penzijski fond.

Po členu 55 pravil nimajo člani pravice do teh fondov.

Radi tega se je na občnem zboru 27. IV. t. l. znižal odstotek, ki se ga da od čistega dobička v dobrotvorne, prosvetne namene od 2 na 1 odstotek.

Posmrtninski fond je za to tudi ločen od tega fonda, in se mora zanj posebej nabirati.

Ko je Savez nabavljanih zadrug v Beogradu beračil za razne olajšave, prostost davka itd. — in to dosegel v obliki sedanje uredbe o nab. zadrugah, se je skliceval med drugim tudi na to, da bodo zadruge ne samo navadna trgovina ampak tudi ustanove, ki imajo namen podpirati kulturno prosveto.

Obljuba dolg dela, in ko je prejela zadruga prošnjo Glasbenega društva »Sloge« — je bila to le dobrodošla prilika, da se dodeli en del iz onega fonda za kulturno društvo železničarjev samih.

Dobrotvornega fonda ne moremo odpraviti — in če se ne more drugače ogniti takih izdatkov, podpor za kulturo, naj se reducira na prihodnjem občnem zboru oni odstotek »za prosveto« — na tisočinko procenta, — dajali bi potem letno 3 dinarje za kulturne namene.

Pravil se pa moramo držati.

Dobiček, ki ga nam je izposloval Savez po Uredbi — s takimi obljubami je med drugim ta, da ne plačujemo pridobninskega davka. To zneso letno ca 80.000 Din. — podpora, protiusluga znaša samo 1/4 odstotka tega zneska.

To so bili glavni razlogi, da se je glasovalo za podporo.

Gospod V., — Vas smemo vprašati, ali je dotičnik, ki je trosil vest o tej podpori tudi povedal za navedene razloge? Ali je morda stvarno ovrgel naziranje večine?

Kaj bi bilo, če bi se odbor izrekel v principu proti podpori?

To bi bilo proti pravilom, proti Uredbi — o psihologičnem momentu ne govorimo.

Kdor zasleduje le malo gibanje trgovcev proti zadružništvu, bo čital večkrat o protestih trgovcev proti vsaki ugodnosti, favoriziranju zadrug.

Zadeva poslovnega davka še danes ni urejena — in se bo bil še hud boj pri min. financ — pa tudi v parlamentu, kjer se bo moralo to določiti.

Za nas pomeni to dosedaj 120.000 Din.

Savez oz. poslanci, ki jih bo pridobil za svojo idejo — bodo argumentirali svojo prošnjo ne več z interpretacijo zakona, ampak zopet z humanitarnim in kulturnim namenom zadrug. Z njih dejanskimi prispevki za kulturo.

Lepo bi zgledali, ako bi zastopniki trgovcev povedali nasprotno, da je ena najmočnejših zadrug — ... itd.

(Opomba uredništva.) O tem predmetu se bo razvila še morda polemika — ki bo gotovo v korist zadružni ideji. Po zdravljanju taka vprašanja — za katerih razmotrivanje je prostor na seji ali v našem glasilu — ne pa na ulici.

Zadružni vestnik.

Zadruga namerava upeljati stalno dobavo morskih rib po jako ugodni ceni, iz Sušaka.

Kdor želi morske ribe stalno tedensko po enkrat naročiti, naj se javi v zadrugi in navede količino, ki jo namerava naročiti.

Naročila bi morala biti obvezna.

Blago bi se sprejemalo samo osebno v zadrugi, ker bi za razpošiljanje rib ostalim članom ne mogli ugoditi, ker nam manjka za ta namen tehničnih naprav, ki se pa za enkrat radi previsokih cen ne morejo nabaviti.

Za zunanje člane je nakup mogoč le potem posebnega ustnega dogovora v zadrugi.

Zadruga je sklenila, nabaviti enkratno primerno količino dalmatinskega vina, ki ga bo razprodajala le v zaprtih steklenicah.

Do tega koraka je upravni odbor prišel, le ker je dalmatinsko vino priznanc

okrepčujoče zdravilo za slabokrvne in po boleznih oslabele rekonvalescente.

Odločno bo zabranjevala nakupe, ki bi imeli povzročiti pijančevanje.

Če bo zadruga s to dobavo vina dosegla svoj namen, ki si ga je stavila, se bo po uporabi pošiljatev, oziroma nabava ponovila.

V nasprotnem slučaju je pa ta nabava prva in zadnja.

Pogojno se je zadruga odločila za ta nakup, ter se ga hoče tudi vestno držati.

V pojasnilo.

Da ne bo napačnih informacij ali netočnih govorice objavimo sledeče:

Direkcija drž. žel. v Ljubljani je odločila, da se s 1. IV. 1925 preosnuje sedanja Gospodarska poslovalnica drž. žel. v zadružno podjetje po obstoječih zakonih za nabavljalne zadruge na ta način, da se združita obe podjetji pod firmo naše zadruge. V svrhu rešitve vseh nastalih vprašanj je direkcija imenovala svojega uradnika, ki bo razpravljal z našim upravnim odborom.

Izrazila pa je direkcija željo, da postavimo povečanemu podjetju, soliden temelj, da ne bi prišla kedaj zadruga v klavrni položaj kot svoj čas neko žel. konsumno društvo, ki je zapustilo nekaj milijonov kron pasive.

Pomisleka je tudi bilo, da ne bi bila bodoča zadruga predmet rivalitete posameznih organizacij ali tarča za prostaške napade in demagogijo s strani posameznikov.

V principu je bil dosežen sporazum v toliko, da se ohranijo v glavnih točkah sedanja pravila. (Radi spremenjenih razmer bo treba spremeniti n. pr. čl. 64 pravil.)

Za nemoten prehod konsumentov do sedanjih gosp. poslovalnice v zadrugo poskrbi direkcija, in se je našlo formulo, da ne bodo vznemirjeni ali materijalno prizadeti odjemalci G. posl.

Da pa opusti direkcija sedanjo pravno podlago Gosp. posl. in si izbere kot bodoči temelj ravno Uredbo in naša pravila (namesto morda zadružni zakon iz leta 1873) — dalje, da izroči upravo ne ravno majhnega premoženja oz. obratnega kapitala sedanje G. posl. — bodočemu upravnemu odboru — zato zahteva direkcija gotovo garancijo za varnost denarja in za solidnost in stabilnost bodočega podjetja.

Med drugim najvažnejše sledeče: Vpogled v trgovske knjige, da se direkcija prepriča o aktivnosti podjetja in varnosti posojenega kapitala.

Kontrola prevoznih ugodnosti.

Zdrav, trgovski temelj zadruga, regulacija normalnega konsuma potom prodajnih cen.

Za nemoten prehod sedanje uprave G. posl. na združno podlago se zahteva še gotove podrobnosti.

To so zahteve, ki jih moramo le pozdravljati.

Take zahteve je stavila svoj čas ob naši ustanovitvi tudi direkcija Zagreb — in nikdar nismo čutili nikakega pritiska, če smo pametno in pošteno delali.

S 1. I. 1925 se nameravamo kartelirati pri nakupu in prodaji, da ne bo končni uspeh poslovnega leta 1925 radi ločene uprave v prvih 3 mesecih relativno različen. V tem času se lahko ujediniimo glede obsega in načina prodaje, pošiljanja na progo, principa in višine kreditiranja itd.

Stvar bodočega upravnega odbora je, da si izdelaj nov poslovnik tako za upravni in nadzorni odbor, kakor tudi za vse trgovsko poslovanje.

Skušnja ki jo imajo upravitelji enega kakor drugega podjetja ni brez vrednosti.

Tovarišem od bivše južne železnice pa povemo, da ne jamramo in da nam ne teče voda v grlo.

Načeli smo vprašanje fuzije res mi, ali zato, ker enkrat se mora to vprašanje rešiti, tako ali tako.

Mi ne profitiramo s fuzijo dosti.

Ob koncu leta 1924 imamo na člana 300 Din deleža, za 210 Din rezervnega kapitala 36 Din drugih fondov 800 Din ugodnega posojila in 130.— Din davčne rezerve — potem ko smo odšteli že dividende za leto 1924.

Prometa imamo še preveč, ugodnosti relativno dosti, pravnih razlogov ni, da bi se ozirali na pomoč ali na kak izhod.

Pridobimo v toliko, da se vodstvo res lahko specializira, da se vrše nakupi v večjem stilu (in tu pride pri nas v poštev samo drobnarija, mast in kava).

Glavno pa je, da je urejeno in rešeno vprašanje ob katerega se spodtikajo železničarji, direkcija — in navsezadnje tudi mi.

Ni tu osebnih ambicij, — ker povečano zadrugo bo upravljal nov odbor — in ta bo voljen od vseh bodočih članov.

Naloga sedanjega odbora pa je, da presodi objektivno položaj lastne zadruga in sistem lastne uprave, da se ozira pri določevanju bodoče uprave na vse dobre in slabe skušnje združne prehranjevalne oblike — da se ne zapelje na ulico dobro in mirno se razvijajočo Gosp. poslovalnico.

Težak bi bil pozneje očitak, da smo bili oportunisti.

Cenik glavnih predmetov živil za mesec december 1924.

vrsta blaga	enota	Din
Moka pec. vna 0 gg	kg	6.30
„ mehka	„	6.—
„ krušna	„	4.50
„ ajdova	„	6.50
„ ržena	„	4.80
„ koruzna	„	3.50
Zdrob pšenični	„	6.50
„ koruzni	„	4.40
Otrobi pšenični	„	2.—
„ koruzni	„	1.50
Testenine makaroni dom.	„	10.—
italijanski	„	18.—
Riž I vrste	„	10.—
„ II „	„	8.50
Koruzna v zrnu	„	2.80
Pižol	„	5.50
Sladkor kocke	„	16.50
„ sipa	„	14.50
Kava I vrste	„	54.—
„ II „	„	44.—
„ žgana	„	58.—
Cikorija Frank	„	23.50
Kava Kne p	„	14.—
Mast domača	„	37.—
„ ameriška	„	31.—
Olje olivno	„	28.—
Milo	„	6.50
Slanina prekajena	„	40.—
Milo »Schicht«	„	18.—
„ »Zlatorog«	„	16.50
Med cvetlični	„	24.—
Sir	„	50.—
Česple domače	„	9.—
„ bosanske	„	12.—
Suhe hruške	„	5.50
Rozine la	„	28.—
Mandelni	„	52.—
Platno domače za rjuhe	m	50.—
Kotenina rujava	m	40, 18
Madapolan	m	19.50
Šifon	m	17.50
Platno za predpasnike	m	22, 23
Klot črni	m	64, 55
Barveni tisk	„	24, 26
Platno za brisače	„	26, 28
Nogavice ženske	par	22, 34, 42
„ moške	„	14, 26, 30
„ otroške	„	14, 16, 17
Čevlji moški	„	75, 320, 460
„ ženski	„	200, 30, 50
„ otroški	„	

Poleg tu navedenih predmetov zadruga nudi svojim članom zbog ugodno sklenjenih dogovorov še sledeče predmete:

Obleke za moške in otroke, narejene ali po meri, ali sukno na metre, dobi vsak član proti nakaznici zadruga pri tvrdki

I. Kune v Ljubljani, Gosposka ulica, ki ima v zalogi izključno češko in angleško blago.

Perilo vseh vrst, si člani istotako proti izkaznici nabavijo pri tvrdki »Triglav« v Ljubljani, Kolodvorska ulica. Izključno samo češko blago.

Čevlje vseh vrst moške in ženske, sandale, ima zadruga v zalogi od tvrdke Roglič v Mariboru. Solidno in trpežno blago.

Tudi ima zadruga v zalogi obuvala iz čevljarnice »Nabavljalne zadruga drž. nam. v Ljubljani. Tudi ti izdelki so po svoji okusnosti, trpežnosti in solidnosti in radi absolutno konkurenčnih cen priporočljivi.

Komur vzorci v zadrugi ne ugajajo, se dobavljajo čevlji tudi po meri v delavnici, seveda proti nakaznici zadruga.

Sukno na metre si člani lahko nabavijo pri tvrdki »Textiliana« v Kočevju proti nakaznici.

Za vse tu navedene predmete nudi zadruga svojim članom radi ugodnih dogovorov nabavo na odplačevanje na mesečne obroke.

Višina kreditov in mesečnih obrokov za nabavo goraj omenjenih predmetov, se odmerja po višini mesečnih dohodkov in po stanju nedvignjenih dividend.

Člane vsled tega pozivamo, da se poslužujejo za nabavo le goraj omenjenih ugodnosti.

Vsa naročila se izvrše osebno ali pismeno v združni pisarni, kjer dobe člani tudi vsa tozadevna nakazila in pojasnila.

V splošnem naj se drže člani sploh, da vse kar potrebujejo, kupujejo le v zadrugi.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vse dopisovanja zmožne člane prosimo za sodelovanje.

Članki, vesti, predlogi, nasveti, se radevolje sprejemajo in uporabljajo, četudi niso slovnično dovršeni. Take članke in dopise uredništvo samo predela.

Izogibati pa se je brezpogojno člankov politične in osebne vsebine, ker tako pisani članki gredo v uredniški koš.

Kdor hoče, da ne bo pisal za koš, naj take stvari odloži v političnem časopisju.

Program našega lista je le gospodarsko združno vzgojnega in informativnega značaja.

Uredništvo se hoče strogo držati tega programa, ker hoče z vzgojnim delom iz vseh članov ustvariti eno dušo in eno telo, da kot taka enota uspešneje nastopamo proti izžemalcem povojne dobe.

Uredništvo.

VSEM ČLANOM ŽELI SREČEN BOŽIČ

Upravni odbor in uredništvo.

Izdajatelj: »Nabavljalna zadruga uslužbencev državnih železnic« v Sloveniji.

Glavni in odgovorni urednik Fr. Rupnik.

Tiskarne Makso Hrovatin v Ljubljani